

På duebesøg lørdag i marts.

Written by superbruger

Sunday, 08 March 2009

Vi har jo stadig lørdag formiddag ledig til andet end at vente på vore kapflyvere, så jeg måtte en tur til Sønderjylland, nærmere betegnet Meldgaard & Jeppesen i Aabenraa.

Jeg har nu været der mange gange tidligere, men de har lavet lidt om på slagene, specielt har de indrettet det forrige MVL-unge-cup slag til 18 pragtfulde avlsrum. Foruden disse avlsrum har de 6 af slagsen i flyveslagets stueetage, så der er rig mulighed for at foretage mange spændende sammenparringer.

Det første billede skal i have inde fra netop det sidste rederum, hvor jeg har fået samlet nogle centrale personer. Under navnet "Meldgaard & Jeppesen" finder vi Henrik og Dino. Dinos borgerlige navn er Svend Erik Jeppesen, men i brevduekredse er det altid "Dino", som i øvrigt er den solide mand t.v. i billedet. Henrik, som næsten alle i dansk brevduesport kender, er nr. to fra højre. Længst t.h. er det Henriks far, Peder Meldgaard, som lige netop var på et af sine talrige besøg. Hans viden om brevduer kan ligge på en meget lille plet, men han ønsker Henrik og Dino al mulig held i sporten. I midten er Rolf, som slagpasser for avlsduerne, og så er han i øvrigt også vores chauffør og løslader i sektion 32.

Når man sidder og kigger på billedet, kan jeg ikke stå for at komme med lidt nostalgi. – Jeg mødte Henrik for første gang for vel små 30 år siden. På dette tidspunkt var jeg formand for Fyn & Syddjyllands Dommerklub, som havde træningsaftener i Kolding. En sådan aften medbragte folkene fra Aabenraa – bl.a. Henry Rieder, Fritz Hilbig, Knud Erik Brøgger og måske flere, en ung mand, måske nærmere en stor dreng, som skulle være et meget talentfuld og superinteresseret juniormedlem hos dem. Nu var reglen i dommerklubben, at man skulle have mindst 5 år på bagen som brevduemand, før man måtte komme i dommerklubben, hvor der dengang var op til 70 medlemmer.

Det var Henrik, meget høflig, men også hungrig efter at lære. Vi måtte hjælpe ham med at tage duerne ud af burene, fordi de stod lidt højt, men også fordi han ikke var ret stor. Havde han imidlertid først fået duen i sine også små hænder, så håndterede han den på en måde, som jeg aldrig tidligere havde oplevet. Man

kunne virkelig fornemme, hvordan der strømmede en stor portion forkærlighed for duen ud fra hans håndtering, som i øvrigt var helt i top, når han også skulle deltage i vurderingen af de forskellige kropsdele. Folkene i Aabenraa havde virkelig haft held til at lære ham det, eller også var hans talent blot så stort, at det kom helt af sig selv. Jeg har siden hen kun oplevet så meget flair for at håndtere en due hos én ung mand mere, nemlig Michael Th. Larsen, der også kom i dommerklubben i en meget ung alder. Og sådan er de stadig. Man har næsten på fornemmelsen, at en due i hånden hos dem håndteres meget mere nænsomt, end selv den dyreste lille porcelænskugle.

Nåh! Men videre. Henrik fortsatte naturligvis i dommerklubben, men en spøjs oplevelse kom et år eller to efter i Aabenraa, hvor de havde sektionsudstillingen og skulle sælge en flok duer fra det helt hotte brevduenavn dengang, HC Hansen, Vejen. Jeg havde selv duer fra HC, så derfor havde jeg også et godt kendskab til dem. Jeg skulle også være auktionarius. Her mødte jeg så for første gang Henriks far, Peder Meldgaard, der var godt i gang med at oparbejde en større vognmandsforretning efter selv at være startet med en lille lastbil. Han kom hen til mig og i øvrigt også HC og fortalte, at han ikke selv havde noget med duer at gøre, men at hans ”knægt” var meget interesseret. Han ville gerne have, at vi kunne hjælpe ham med at blive en ”stor kanon” i brevduesporten. Og starten skulle foregå netop denne dag med indkøb af de bedste blandt auktionsduerne. Jeg tror ikke, at han var klar over hvor stort et talent, hans søn egentlig var, og at han allerede sagtens selv kunne pejle sig frem til de bedste i burene. De blev hans, og de følgende år fik han stor succes med dem og hans far i øvrigt med at udvikle sin virksomhed.

Efter endt skoletid skulle Henrik til Belgien for at stå i lære som brevduemand og så også studere lidt udenlandsk virksomhedskultur. Derved havnede han hos én af de store mestre i Belgien: Anni og Jef De Wilder. Her opholdt han sig to gange tre måneder, vinter og sommer i 1986/87. Her lærte han en masse om forholdene dernede, brevduesportens moderland. Han var med rundt på besøg hos flere andre store navne bl. a. Flor Vervoort og Flor Engels. Han lærte også sproget, og det er kommet os andre til gode på vore busture dernede.

Derefter måtte han en del år på universitetet i Aalborg, hvor han studerede økonomi, for at kunne være velforberedt til at træde ind i faderens efterhånden meget store virksomhed.

Nu er det ham, der sammen med to søskende er cheferne i den store virksomhed, hvor det at handle med korn er én af afdelingerne.

I 1994 var han så tilbage i Aabenraa og blev makker med Dino. Der blev selvfølgelig hentet duer hos Jef De Wilder, og enkelte af de allerførste lever nu nærmest som legender. Det drejer sig selvfølgelig om ”Sønderjyllands Dronning” Bel-95-626**1686** avlet hos Jef De Wilder på duer fra Flor Vervoort og Els. Jepsen samt ”Den Vingeskadede” ligeledes avlet hos Jef efter duer fra Flor Engels og Els. Jepsen. Men især den grislede hun ”1686” blev den helt store avlskanon, som går igen og igen på slagets topflyvere og også på mange andre slag i bl.a. Danmark og Norge.

Deres makkerskab har fungeret så godt, at mange mesterskaber nærmest er blevet fløjet i hus som en selvfølge. Især på sprinterdistancen – sektionsflyvningerne i sektion 32 – har de nærmest været urørlige, men det er også blevet til mange vindere i DdB på de længere flyvninger. Bl. a. en landsvinder og en regionsvinder fra Giesen.

Her

er så Slangenlægene. Der flyves især med enkemænd, men også nogle få par naturlige til de lange flyvninger på førstesalen. Som en vinkel er der bygget voliereslag til unger, hvor man kan mørkelægge for vinterungerne, som de i øjeblikket har ca. 100 af. Bag disse voliere kan man skimte taget af det forrige MVL-ungeslag, som jo nu huser 18 specialrum til avlsduer.

Efter avl af vinterungerne har både avlsduer og flyveduer været adskilt, men avlsduerne er nu igen blevet parret dog i lidt andre konstellationer specielt med henblik på at levere 20 unger til auktionen på Kolding Brevduefestival d. 7. nov. Man har lavet de nye parringer, så grundblodet via linje og indavl kommer til at flyde i duerne til auktionen. De vil nu avle fire unger efter disse par, udvælge de bedste og lade dem være deres bidrag til en meget høj standard på auktionen.

Jef

De Wilders absolutte topavler igennem mange år har været Nationalvinderen "Slab". Fra denne han er der faldet mange topflyvere, og nogle unger er naturligvis også havnet hos Henrik og Dino. "Slab"s redebror fløj faktisk lige så godt, men blev aldrig nationalvinder i Belgien. Derfor var han lidt mindre værdsat hos Jef. Af den grund lykkedes det for Henrik at skaffe denne han til Aabenraa, og det er ham, som vi ser her på billedet i parring med en broget hun fra Jef, som også dernede har leveret mange fremragende unger. Den brogede hun er efter en Slabsøn - Die Witte - i parring med en hun fra Flor Engels.-

På et tidspunkt var "1686" i Belgien for at avle med "Slab". Denne han blev et resultat af den sammenparring og her i parring med regionsvinderen fra Giesen, der er avlet på Slabbroderen og så den grislede pragtavler efter parringen Slab/1686. - Se hende på næste billede.

Så er vi kommet til den grislede hun, som blev det andet resultat af parringen i Belgien. Denne grislede hun har været meget suveræn i avlen. Her er hun parret med en halvbror til "1686", som Henrik har skaffet hjem fra Jef.

Det

sidste billede bliver af nok det for mig mest interessante par. Hunnen er "224" – grislet og en suveræn kapflyver – 2 x sektionsvinder bl.a. Desuden har hun vist fremragende avlsegenskaber. Hun er datter af "1686" – Hannen er en søn af "1686" og "Den vingeskadede". I 2000 fik jeg netop en hun efter dette par – altså en bror til hannen. Den havde "358" og har hos Tommy og jeg været en helt suveræn avlsdue. Sammen med "255" og brødrene "200" og "507" har hun avlet det ene es efter det andet. Hun er bl.a. mor til "Miss Limburg" – mor til Kjeld Christensen – Lyngbys skandinaviske es.due vinder. Sammen med "255" avlede hun kun to unger, men den ene blev en rigtig avlskanon hos Hans Schougaard i Silkeborg. "358" stoppede desværre allerede med at lægge æg som femårig. Det siger sig selv, at hvis i vil købe den bedste af de unger, der kommer på auktion efter det par, så skal I have mange penge med!!!

Det er altid spændende at følge udviklingen på de forskellige slag, og det bliver ikke sidste gang, jeg lige bruger en formiddag på en tur til Henrik og Dino, men nu ved jeg jo, at de unger, der kommer på vores auktion i Kolding både holder stort niveau og en god alder.

Fortsat god søndag.

HJ.

Last Updated (Monday, 09 March 2009)

Close Window